

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน ได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และระดับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CV	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
Skewness	แทน	ความเบ้

Kurtosis	แทน	ความโค้ง
f	แทน	ค่าสถิติ f ในการทดสอบสัมประสิทธิ์
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
t	แทน	ค่าสถิติ t ในการทดสอบสัมประสิทธิ์
$\hat{Y}$	แทน	ค่าที่ได้จากการพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Z}$	แทน	ค่าที่ได้จากการพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน
b_i	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β_i	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Adjusted R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม
SE_{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
X	แทน	ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน
X_1	แทน	การสนับสนุนจากผู้บริหาร
X_2	แทน	ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน
X_3	แทน	การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
X_4	แทน	สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา
M	แทน	การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร
Y	แทน	ผลงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตรของ 6 คณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเป็นบุคลากรสายวิชาการจำนวนทั้งหมด 328 คน แล้วประเมินผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ได้แก่ เพศ ตำแหน่งทางวิชาการ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพบุคลากร อายุการทำงานในมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือน และทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ตำแหน่งทางวิชาการ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพบุคลากร อายุการทำงานในมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือน และทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ (n = 328 คน)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	133	40.55
หญิง	195	59.45
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	240	73.17
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	83	25.30
รองศาสตราจารย์	5	1.52
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	3	0.91
26 - 40 ปี	217	66.16
41 - 55 ปี	87	26.52
มากกว่า 55 ปี	21	6.40
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	5	1.52
ปริญญาโท	146	44.51
ปริญญาเอก	177	53.96

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพบุคลากร		
ข้าราชการ	71	21.65
พนักงานมหาวิทยาลัย	202	61.59
พนักงานประจำตามสัญญา	55	16.77
อายุการทำงานใหม่มหาวิทยาลัย		
ต่ำกว่า 1 ปี	19	5.79
1 - 5 ปี	87	26.52
6 - 10 ปี	124	37.80
11 - 15 ปี	50	15.24
มากกว่า 15 ปี	48	14.63
คณะ (ทั้งหมด 6 คณะ 62 หลักสูตร)		
ครุศาสตร์	54 คน	16.46
หลักสูตร	12 หลักสูตร	19.35
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	73 คน	22.26
หลักสูตร	15 หลักสูตร	24.19
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	68 คน	20.73
หลักสูตร	13 หลักสูตร	20.97
คณะวิทยาการจัดการ	55 คน	16.77
หลักสูตร	10 หลักสูตร	16.13
คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	35 คน	10.67
หลักสูตร	6 หลักสูตร	9.68
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	43 คน	13.11
หลักสูตร	6 หลักสูตร	9.68

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับรายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	23	7.01
20,000 - 30,000 บาท	134	40.85
30,001 - 40,000 บาท	109	33.23
40,001 - 50,000 บาท	41	12.50
มากกว่า 50,001 บาท	21	6.40
ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา		
ดีมาก	27	8.23
ดี	188	57.32
เฉยๆ	86	26.22
ค่อนข้างไม่ดี	21	6.40
ไม่ดียังยิ่ง	6	1.83
ผลประเมินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร		
ผ่านเกณฑ์การประเมิน	40 หลักสูตร	64.52
ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน	17 หลักสูตร	27.42
ไม่ได้รับการประเมิน	5 หลักสูตร	8.06
คะแนนประเมินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (เฉพาะหลักสูตรผ่านการประเมิน 40 หลักสูตร)		
3.00 - 3.99	1 หลักสูตร	2.50
2.00 - 2.99	23 หลักสูตร	57.50
1.00 - 1.99	16 หลักสูตร	40.00
ค่าเฉลี่ย 2.12	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.439	
ค่าสูงสุด 3.19	ค่าต่ำสุด 1.11	
รวม	328	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 59.45 มีตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 73.17 และมีอายุอยู่ระหว่าง 26 - 40 ปี จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 66.16 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 53.96 มีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 61.59 มีอายุการทำงานอยู่ระหว่าง 6 - 10 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรของคณะคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.26 ประกอบไปด้วย 14 หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีรายได้อยู่ระหว่าง 20,000 - 30,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 40.85 ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาดี จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 57.32 โดยผลประเมินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร พบว่า หลักสูตรส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 40 หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 64.52 และส่วนใหญ่มียุคคะแนนอยู่ระหว่าง 2.00 - 2.99 จำนวน 23 หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 57.50 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 ค่าสูงสุด 3.19 และ ค่าต่ำสุด 1.11 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับหลักสูตร และระดับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับหลักสูตร**

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกี่ยวกับระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และระดับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

การศึกษาระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานบุคลากรสายวิชาการต่อการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 328 ราย ได้ประเมินผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และผลระดับของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน	$\bar{x}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การสนับสนุนจากผู้บริหาร	4.00	0.80	มาก
2. ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน	4.04	0.75	มาก
3. การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.78	0.97	มาก
4. สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.81	0.91	มาก
รวมเฉลี่ย	3.91	0.86	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.86 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปัจจัยแวดล้อมในทุกด้านอยู่ในระดับ มาก หากพิจารณา 3 อันดับแรก พบว่า ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็น อันดับแรกเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 รองลงมาคือ การสนับสนุนจาก ผู้บริหาร และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และ 3.81 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 และ 0.91 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจาก ผู้บริหาร

ข้อรายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับความ คิดเห็น
1. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ท่านแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางหรือวิธีการดำเนินงาน	4.11	0.78	มาก
2. เมื่อท่านเกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำหรือตอบข้อสงสัยได้	3.97	0.77	มาก
3. ผู้บริหารเป็นที่ปรึกษาที่ดีแก่ท่าน ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรมประกันคุณภาพได้เป็นอย่างดี	3.92	0.85	มาก
รวมเฉลี่ย	4.00	0.80	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตาม ค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ท่านแสดงความคิดเห็น ต่อแนวทางหรือวิธีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.78 รองลงมาคือ เมื่อท่านเกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินงานประกัน คุณภาพ ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำหรือตอบข้อสงสัยได้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารเป็น ที่ปรึกษาที่ดีแก่ท่าน ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรมประกันคุณภาพได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือของ
ผู้ร่วมงาน

ข้อรายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับความ คิดเห็น
1. ผู้ร่วมงานของท่านร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	0.71	มาก
2. ผู้ร่วมงานของท่านใส่ใจแก้ไข/ปรับปรุง เมื่อพบว่าการ ดำเนินงานไม่สอดคล้องตาม ข้อกำหนดมาตรฐานประคุณภาพ	4.00	0.78	มาก
3. ท่านได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงาน เป็นอย่างดี	4.12	0.74	มาก
4. อาจารย์ในหลักสูตรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ ในการดำเนินการประกันคุณภาพซึ่งกันและกัน	4.02	0.80	มาก
5. เมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ท่านได้ รับทราบข้อมูล และมีการประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทาง ปฏิบัติที่เหมาะสม	4.03	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย	4.04	0.75	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ท่านได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 รองลงมาคือ เมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ท่านได้รับทราบข้อมูล และมีการประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ผู้ร่วมงานของท่านร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 อาจารย์ในหลักสูตรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการดำเนินการประกันคุณภาพซึ่งกันและกันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้ร่วมงานของท่านใส่ใจแก้ไข/ปรับปรุงเมื่อพบว่าการดำเนินงานไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดมาตรฐานการประคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อรายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านได้เข้ารับการฝึกอบรมด้านประกันคุณภาพ	3.65	1.02	มาก
2. ท่านได้เข้าร่วมการฝึกอบรมด้านประกันคุณภาพหน่วยงานท่านจัดขึ้น	3.83	0.97	มาก
3. ท่านได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การอบรม การได้รับคู่มือ การศึกษาดูงาน เป็นต้น	3.88	0.91	มาก
รวมเฉลี่ย	3.78	0.97	มาก

จากตาราง 7 พบว่า การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ท่านได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การอบรม การได้รับคู่มือ การศึกษาดูงาน เป็นต้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 รองลงมาคือ ท่านได้เข้าร่วมการฝึกอบรมด้านประกันคุณภาพหน่วยงานท่านจัดขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านได้เข้ารับการฝึกอบรมด้านประกันคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อรายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญ หรือชมเชยหลักสูตรของท่าน เมื่อหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประกันคุณภาพ	3.84	0.89	มาก
2. ผู้บังคับบัญชานำผลงานมาพิจารณาในการมอบหมายงานที่สำคัญ	3.78	0.92	มาก
รวมเฉลี่ย	3.81	0.91	มาก

จากตาราง 8 พบว่า สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแล้ว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญ หรือ ชมเชยหลักสูตรของท่าน เมื่อหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประกันคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บังคับบัญชานำผลงานมาพิจารณาในการมอบหมายงานที่สำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

การศึกษาการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 328 ราย ได้ประเมินผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับของการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ได้แก่ การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการตามแผน (Do) การมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบประเมินผล (Check) และการมีส่วนร่วมด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	$\bar{x}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan)	3.99	0.76	มาก
2. ด้านการดำเนินการตามแผน (Do)	3.98	0.75	มาก
3. ด้านการตรวจสอบประเมินผล (Check)	4.01	0.74	มาก
4. ด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง (Act)	3.98	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.74	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก หากพิจารณา 3 อันดับแรก พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบประเมินผล (Check) ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรกเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) และการมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการตามแผน (Do) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และ 3.98 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 และ 0.75 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan)

ข้อรายการ	$\bar{x}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การประชุมระดมความคิดเห็น เพื่อกำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดตามองค์ประกอบ	3.92	0.77	มาก
2. การประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	4.05	0.72	มาก
3. การประชุม เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	0.75	มาก
4. การกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานของหน่วยงานตามองค์ประกอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.95	0.78	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.76	มาก

จากตาราง 10 พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก (3.99) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 รองลงมาคือ การประชุมเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 การกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานของหน่วยงานตามองค์ประกอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

คือ การประชุมระดมความคิดเห็น เพื่อกำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดตามองค์ประกอบอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการตามแผน (Do)

ข้อรายการ	$\bar{x}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน เพื่อเป็นเอกสารการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.88	0.86	มาก
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติงาน เพื่อจัดทำสารสนเทศเบื้องต้น	3.96	0.77	มาก
3. ความร่วมมือจัดส่งข้อมูลรายงานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	4.04	0.71	มาก
4. การดำเนินจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง โดยอาศัยแนวทางปฏิบัติแผนการประกันคุณภาพ	4.01	0.74	มาก
5. การปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	3.98	0.75	มาก

จากตาราง 11 พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการตามแผน (Do) โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก (3.98) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความร่วมมือจัดส่งข้อมูลรายงานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 รองลงมาคือ การปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 การดำเนินจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง โดยอาศัยแนวทางปฏิบัติแผนการประกันคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 การเก็บรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติงาน เพื่อจัดทำสารสนเทศเบื้องต้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน เพื่อเป็นเอกสารการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบ ประเมินผล (Check)

ข้อรายการ	$\bar{x}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องของเอกสารหลักฐานอ้างอิง	4.06	0.74	มาก
2. ส่วนร่วมในการตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติงานตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษา	4.09	0.72	มาก
3. การประชุมเสนอความคิดเห็นและสรุปผลการประเมินตนเอง	3.97	0.75	มาก
4. การวิเคราะห์และรายงานปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	3.93	0.74	มาก
รวมเฉลี่ย	4.01	0.74	มาก

จากตาราง 12 พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบประเมินผล (Check) โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก (4.01) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ส่วนร่วมในการตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติงานตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 รองลงมาคือ การตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องของเอกสารหลักฐานอ้างอิงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 การประชุมเสนอความคิดเห็นและสรุปผลการประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การวิเคราะห์และรายงานปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง (Act)

ข้อรายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การนำผลจากการประเมินตนเองมาปรับปรุงพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานของตนเอง	3.95	0.71	มาก
2. การนำผลการประเมินตนเองมาปรับปรุงเป้าหมายตัวชี้วัดการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในครั้งต่อไป	4.00	0.69	มาก
3. การนำผลการประเมินตนเองมาเป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษารั้งต่อไป	4.02	0.70	มาก
4. การนำผลการประเมินตนเองมากำหนดทิศทางและนโยบายด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงาน	3.95	0.78	มาก
รวมเฉลี่ย	3.98	0.72	มาก

จากตาราง 13 พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง (Act) โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก (3.98) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การนำผลการประเมินตนเองมาเป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษารั้งต่อไปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 รองลงมาคือ การนำผลการประเมินตนเองมาปรับปรุงเป้าหมายตัวชี้วัดการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในครั้งต่อไปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 การนำผลการประเมินตนเองมา กำหนดทิศทางและนโยบายด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 และข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การนำผลจากการประเมินตนเองมาปรับปรุงพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานของตนเองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษา ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 หัวข้อย่อย คือ ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ส่วนที่ 3 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสูงสุด (Max) ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการ แจกแจงของตัวแปร ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสูงสุด (Max) ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา (n=328)

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	Min	Max	CV	Skewness	Kurtosis
ผลการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร (n=306)	1.42	1.05	.00	3.19	1.11	-.38	-1.39
การสนับสนุนจากผู้บริหาร	4.00	.70	1.00	5.00	.48	-1.14	1.93
ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน	4.03	.59	1.00	5.00	.35	-1.19	2.59
การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้าน การประกันคุณภาพการศึกษา	3.78	.84	1.00	5.00	.71	-1.03	.97
สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพ การศึกษา	3.81	.82	1.00	5.00	.67	-1.07	1.33
การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ การศึกษา	3.99	.54	1.00	5.00	.29	-1.39	3.85

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาค่าสถิติในแต่ละตัวแปร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี คุณลักษณะของแต่ละตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยทำการ คำนวณเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

เรียบร้อยแล้ว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 306 ราย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 มีค่าความเบ้เท่ากับ -0.38 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 มีค่าความโด่งเท่ากับ -1.39 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 สะท้อนให้เห็นว่ามีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ โดยมีค่าความเบ้เป็นลบ (เบ้ซ้าย) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรสูงกว่าค่าเฉลี่ยและมีค่าความโด่งเป็นลบ คือ มีการแจกแจงที่โด่งน้อยกว่าการแจกแจงปกติ

ตัวแปรการสนับสนุนจากผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าความเบ้เท่ากับ -1.14 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 มีค่าความโด่งเท่ากับ 1.93 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 สะท้อนให้เห็นว่ามีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ โดยมีค่าความเบ้เป็นลบ (เบ้ซ้าย) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนการสนับสนุนจากผู้บริหารสูงกว่าค่าเฉลี่ย และมีค่าความโด่งเป็นบวก คือ มีการแจกแจงที่โด่งมากกว่าการแจกแจงปกติ

ตัวแปรความร่วมมือของผู้ร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 มีค่าความเบ้เท่ากับ -1.19 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 มีค่าความโด่งเท่ากับ 2.59 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 สะท้อนให้เห็นว่ามีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ โดยมีค่าความเบ้เป็นลบ (เบ้ซ้าย) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนความร่วมมือของผู้ร่วมงานสูงกว่าค่าเฉลี่ย และมีค่าความโด่งเป็นบวก คือ มีการแจกแจงที่โด่งมากกว่าการแจกแจงปกติ

ตัวแปรการได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 มีค่าความเบ้เท่ากับ -1.03 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 มีค่าความโด่งเท่ากับ .97 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 สะท้อนให้เห็นว่ามีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ โดยมีค่าความเบ้เป็นลบ (เบ้ซ้าย) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนการได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ย และมีค่าความโด่งเป็นบวก คือ มีการแจกแจงที่โด่งมากกว่าการแจกแจงปกติ

ตัวแปรสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 มีค่าความเบ้เท่ากับ -1.07 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 มีค่าความโด่งเท่ากับ 1.33 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 สะท้อนให้เห็นว่ามีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ โดยมีค่าความเบ้เป็นลบ (เบ้ซ้าย) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ย และมีค่าความโด่งเป็นบวก คือ มีการแจกแจงที่โด่งมากกว่าการแจกแจงปกติ

ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 มีค่าความเบ้เท่ากับ -1.39 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 มีค่าความโด่งเท่ากับ 3.85 ซึ่งมีค่าไม่ใกล้เคียงกับ 0 สะท้อนให้เห็นว่ามีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ โดยมีค่าความเบ้เป็นลบ (เบ้ซ้าย) หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ย และมีค่าความโด่งเป็นบวก คือ มีการแจกแจงที่โด่งมากกว่าการแจกแจงปกติ

ดังนั้นจะพบว่าตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ แต่อย่างไรก็ตามจากข้อเสนอแนะของไคลน์ (Kline, 2005) กล่าวว่า ตัวแปรที่มีค่าความเบ้เกิน 3 ถือว่าเป็นค่าความ

เบ้ที่สูงผิดปกติ และมีค่าความโด่งที่เกินกว่า 10 จะทำให้เกิดปัญหาในการวิเคราะห์ได้ แต่ในการวิจัยนี้มีความความเบ้สูงสุดเท่ากับ -0.38 และค่าความโด่งสูงสุดเท่ากับ 3.85 ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์หือทธิพลต่อไปโดยไม่ได้ทำการแปลงคะแนนเพื่อปรับข้อมูลให้มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติในตัวแปรดังกล่าว

3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน ประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงาน ด้านการได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlative Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรจำนวนทั้งหมด 15 ค่า โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรในการศึกษา
($n = 306$ คน)

	1	2	3	4	5	6
1. ผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	-					
2. การสนับสนุนจากผู้บริหาร	-.03	-				
3. ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน	.03	.47**	-			
4. การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	.05	.59**	.62**	-		
5. สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา	.08	.65**	.47**	.66**	-	
6. การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	.05	.70**	.65**	.73**	.67**	-
$\bar{X}$	1.42	3.98	4.03	3.86	3.79	3.98
SD	1.05	.69	.60	.70	.82	.54

หมายเหตุ : * $P < .05$, ** $P < .01$

จากตาราง 15 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจำนวนทั้งหมด 15 ค่า มีจำนวน 10 ค่าที่มีค่าความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง .47 ถึง .73 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง โดยในทุกค่าความสัมพันธ์หากตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าสูงแล้ว อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าสูงด้วย หรือหากตัวแปรหนึ่งมีค่าต่ำแล้ว อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าต่ำด้วย เมื่อพิจารณาขนาดความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแต่ละค่าที่ความสัมพันธ์กัน พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 เท่ากับ .73 รองลงมาคือ การสนับสนุนจากผู้บริหารกับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 เท่ากับ .70 และน้อยที่สุดคือ การสนับสนุนจากผู้บริหารกับความร่วมมือของผู้ร่วมงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 เท่ากับ .47 ซึ่งก็แสดงว่าปัจจัยแวดล้อมในการทำงานทั้ง 4 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรนั่นเอง

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา พบว่า มีค่าเกิน .85 ซึ่งไคลน์ (Kline, 2005) ได้กล่าวว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าสูงกว่า .85 จะเกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ได้ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าตัวแปรไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภาวะร่วมเส้นตรงพหุ

3.3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์

ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร 4 ด้าน ที่ส่งผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร 4 ด้าน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน และสมการพยากรณ์ ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร จำแนกปัจจัยแวดล้อมในการทำงานเป็นรายด้าน (n=306)

ตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน	R ²	a Constant	b	Std. Error	β	t	p
การสนับสนุนจากผู้บริหาร (X ₁)	.70	0.87	.24	.03	.31	6.94	.00**
ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน (X ₂)			.23	.04	.26	6.21	.00**
การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (X ₃)			.22	.04	.28	5.78	.00**
สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา (X ₄)			.11	.03	.16	3.49	.00**

หมายเหตุ : * P<.05, ** P<.01

จากตาราง 16 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร พบว่า ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร (X₁) ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงาน (X₂) ด้านการได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (X₃) และด้านสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา (X₄) สามารถร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R₂) เท่ากับ .70 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยแวดล้อมในการทำงานทั้ง 4 ด้าน สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 70 ซึ่งสามารถนำมาพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.87 + 0.24(X_1) + 0.23(X_2) + 0.22(X_3) + 0.11(X_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.31(X_1) + 0.26(X_2) + 0.28(X_3) + 0.16(X_4)$$

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน

การนำเสนอผลในตอนนี้ แบ่งการนำเสนอเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการตรวจสอบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ และส่วนที่ 2 เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ผลการตรวจสอบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้ เป็นการตรวจสอบข้อตกลงโดยทำการวิเคราะห์ความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วมหรือภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) โดยการทดสอบจากค่า Tolerance และ VIF (Variance Inflation Factor) ของตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของ Hair et al. (2009) ที่กำหนดไว้ว่าค่า Tolerance ต้องมีค่ามากกว่า .10 และ ค่า VIF ต้องมีค่าที่ไม่เข้าใกล้หรือเกิน 10 ได้ผลการวิเคราะห์ แสดงในตาราง 17

ตาราง 17 ค่า Tolerance และ VIF (Variance Inflation Factor) ของตัวแปรพยากรณ์

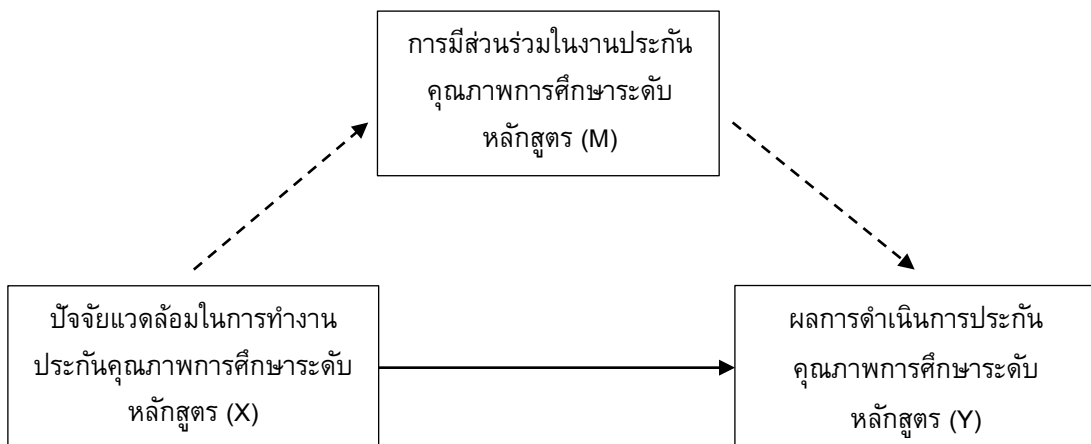
ตัวแปร	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X)	.313	3.197
การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M)	.313	3.197

จากตาราง 17 การวิเคราะห์ความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วม เพื่อวิเคราะห์และตรวจสอบค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปรพยากรณ์ พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวแปร มีค่าอยู่ระหว่าง .208 - .499 และค่า VIF มีค่าอยู่ระหว่าง 2.005 - 4.812 เป็นไปตามเกณฑ์ของ Hair et al. (2009) ที่กำหนดให้ค่า Tolerance มีค่ามากกว่า .01 และ ค่า VIF ที่ไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวแปรไม่เกิดปัญหาความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วมหรือภาวะร่วมเส้นตรงพหุ จะเห็นได้ว่าตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวแปรเป็นตามข้อตกลงเบื้องต้นในการ

วิเคราะห์ถดถอย ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

4.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน

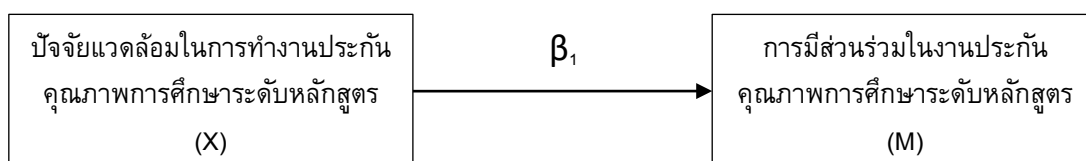
ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์ความเป็นตัวแปรส่งผ่าน (Mediator Analysis) เพื่อทดสอบอิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) แสดงดังภาพ 7

ภาพ 7 ตัวแปรต้น ตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรตามในการวิจัย

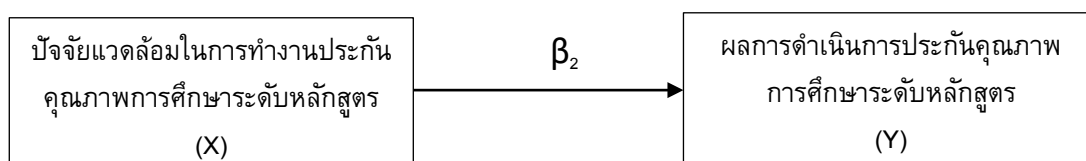
โดยทำการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรตามแนวคิดของบารอน และเคนนี่ (Baron & Kenny, 1986) สำหรับการทดสอบตัวแปรส่งผ่านมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_1) ของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ดังภาพ 8

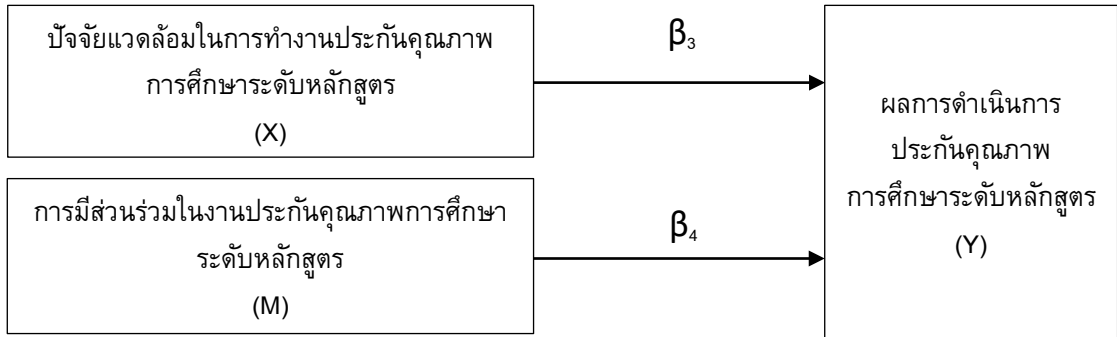
ภาพ 8 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (M)

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple regression analysis) ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_2) ของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ดังภาพ 9

ภาพ 9 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y)

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_3) ของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_4) ของการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ดังภาพ 10

ภาพ 10 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร (X) และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร (M) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y)

สำหรับแนวทางการทดสอบตัวแปรส่งตามแนวทางของ Baron & Kenny (1986) สามารถแสดงได้ในตาราง 18

ตาราง 18 เกณฑ์การทดสอบตัวแปรส่งผ่าน

เกณฑ์การทดสอบตัวแปรส่งผ่าน	ค่า β_4	ค่า β_3
1. ตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์	มีนัยสำคัญทางสถิติ	= 0
2. ตัวแปรส่งผ่านบางส่วน	มีนัยสำคัญทางสถิติ	> 0
3. ไม่เป็นตัวแปรส่งผ่าน	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 18 สามารถอธิบายเกณฑ์การทดสอบตัวแปรส่งผ่านได้ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเป็นตัวแปรส่งผ่านที่สมบูรณ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรซึ่งเป็นตัวแปรส่งผ่าน หรือ β_4 มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานซึ่งเป็นตัวแปรต้น หรือ β_3 มีค่าเท่ากับ 0

2) การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับหลักสูตร เมื่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของทั้งปัจจัยแวดล้อมในการทำงานซึ่งเป็นตัวแปรต้น หรือ β_3 มีค่ามากกว่า 0 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรซึ่งเป็นตัวแปรส่งผ่าน หรือ β_4 มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร เมื่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร หรือ β_4 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบตัวแปรส่งผ่านในการวิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน การมีส่วนร่วม และผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร ในขั้นตอนการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามแนวทางการทดสอบใน 3 ขั้นตอน (n=306)

ตัวแปร	ตัวแปรพยากรณ์	b	Std. Error	β	t	p
ขั้นตอนที่ 1 : X $\rightarrow$ M ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่างตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน (X) กับ การมีส่วนร่วม (M) $R^2 = .688$	ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน	.77	.03	.83	25.87	.00**
ขั้นตอนที่ 2 : X $\rightarrow$ Y ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่างตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน (X) กับ ผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร (Y) $R^2 = .001$	ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน	.06	.10	.04	.61	.54

ตาราง 19 (ต่อ)

ตัวแปร	ตัวแปร พยากรณ์	b	Std. Error	β	t	p
ขั้นตอนที่ 3 : X,M $\rightarrow$ Y ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ปัจจัย แวดล้อมในการทำงาน (X) และ การมีส่วนร่วม (M) กับผลการ ดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร (Y) $R^2 = .003$	ปัจจัยแวดล้อม ในการทำงาน	-.05	.19	-.03	-.25	.80
	การมีส่วนร่วม	.14	.20	.07	.71	.48

หมายเหตุ : * $P < .05$, ** $P < .01$

จากตาราง 19 พบว่า ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีค่าเท่ากับ .83 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 25.87$, $p = .00$)

ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีค่าเท่ากับ .04 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = .61$, $p = .54$)

ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรแล้ว มีค่าเท่ากับ -.03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -.25$, $p = .80$) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานแล้ว มีค่าเท่ากับ .07 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = .71$, $p = .48$)

ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในการพิจารณาตัวแปรส่งผ่านที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรแล้ว เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของการมีส่วนร่วม และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้สรุปผลการทดสอบได้ว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม